

Kapitola druhá
Děti a drak

Poppy se nechtěla se šarlatovými liškami rozloučit, ale věděla, že musí jít domů pro další svíčky na prodej. Rychlým krokem se tedy vydala do kopce k domku tety a strýčka.

Vítr zesílil a pláštěnka se jí vzdouvala kolem nohou. Poppy se podívala na šedivé mraky, které se jí honily nad hlavou. Doufala, že nebude pršet. Když si nasadila kapuci, všimla si na obloze něčeho, co ani trochu nevypadalo jako

mrak – povšimla si siluety s obrovskými kožovitými křídly.

Byl to drak.

Poppy vydechla úžasem. Tak blízko Penlee draka ještě nikdy neviděla. Byl černý, jen na zádech se mu ježila řada červených ostnů. Poppy zatajila dech, když zakroužil ve vzduchu a pak s mohutným máváním obrovských křídel zamířil na jih.

Po ulici běžel kluk s holčičkou. Zastavili se a mávali drakovi.

„Díky, Bellegare!“ zavolal kluk.

„Zatím se měj hezky!“ vykřikla holčička.

Vzdalující se drak dunivě zavrčel.

Poppy se na děti ohromeně dívala. Proč na toho draka mluví? Věděla, že nejsou z Penlee, protože je ještě nikdy neviděla.

Ani jeden z nich neměl pláštěnku a ta dívka měla na sobě krátké zelené šaty a sandály.

Kluk si Poppy všiml a štouchl do holčičky.

„Ahoj!“ zavolala Poppy. „Vy toho draka znáte?“

